

JUSTITSMINISTERIET

Folketingets Udvalg for Udlændinge-
og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K.

Dato: 13. april 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsbeh: Dorte L. Kjærgaard
Sagsnr.: 2012-0032-0155

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.) (L 104), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 28. marts 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Inger Støjberg (V).

Morten Bødskov

/

Frederik Gammeltoft

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 29 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (Ny balance i reglerne om ægtefællesammenføring, gebyr, fravigelse af persondatalovens § 7, stk. 8, i visse sager i forbindelse med overgang til elektronisk sagsbehandling, repræsentationsaftaler i medfør af visumkodeksen m.v.) (L 104) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Under henvisning til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget, side 34, bedes ministeren redegøre for, hvordan det skal forstås, at en herboende ægtefælles tilknytning ikke kan betragtes som væsentlig, hvis denne ikke ”har gjort en indsats for at integrere sig”.

Svar:

Den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 11, indebærer, at de forskellige momenter, der indgår i tilknytningsvurderingen, skal indgå med samme vægt i vurderingen, som de gjorde før ikrafttrædelsen af lov nr. 601 af 14. juni 2011.

Af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11, fremgår der bl.a. følgende:

”I forhold til den herboende ægtefælles tilknytning vil udgangspunktet således være, at hvis den herboende ægtefælle er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund. Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende ægtefælle er født og opvokset i et andet land, kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende ægtefælle kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Den pågældende skal have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet i Danmark kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund. Varigheden af den herboendes ægtefælles ophold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ægtefælle ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboende ægtefælles

tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig.”

Der er således efter bemærkningerne til bestemmelsen en positiv formodning for, at den herboende efter 12 års ophold har opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Som det også fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 10, kan forhold som den herboendes ægtefælles uddannelse og arbejde forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold. Den herboendes indsats for at integrere sig kan således føre til, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold.

Omvendt følger det også af hidtidig gældende praksis, at den herboende ikke automatisk anses for at have en væsentlig tilknytning til Danmark efter 12 års ophold, hvis den herboende ikke samtidig under sit ophold har udvist vilje til efter evne at integrere sig i Danmark, herunder søgt at lære dansk og opnå arbejdsmarkedstilknytning.

Hvis den herboende f.eks. har arbejdsevne, men aldrig har haft reel arbejdsmarkedstilknytning og heller ikke har fulgt kommunens jobtilbud m.v., vil dette således efter en konkret vurdering kunne indebære, at den herboende ikke kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark uanset 12 års ophold. Hvis den herboende omvendt under de 12 års ophold har udvist vilje til og søgt at bevare kontakten til arbejdsmarkedet eller været afskåret herfra på grund af helbredsmæssige forhold, vil den herboende godt kunne anses for at have en væsentlig tilknytning uanset en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet.